

A létra tömegközéppontja kezdetben $\frac{1}{2}l \cos \varphi_0$ magasan van a föld felett (lásd az *ábrát*), az egyes létraszárak helyzeti energiája tehát $\Delta E_h = \frac{1}{2}mgl \cos \varphi_0$ -vel csökken, ha egyenként m a tömegük.

A földhöz csapódás pillanatában az A és B végpontok sebessége nulla kell legyen (egyébként a létra „szétszakadna”). Az egyes szárak az A , illetve B pont körül ω (pillanatnyi) szögsebességű forgómozgást végeznek, mozgási energiájuk tehát egyenként $E_m = \frac{1}{2}\Theta\omega^2 = \frac{1}{2} \cdot \frac{1}{3}ml^2\omega^2 = \frac{1}{6}mv^2$. (Felhasználtuk, hogy egy homogén rúd tehetetlenségi nyomatéka a végpontjára nézve $\Theta = \frac{1}{3}ml^2$, továbbá a létra felezőpontjának sebessége földetéréskor $v = l\omega$.)

Mivel a (súrlódásmentes esetben érvényes) mechanikai energiamegmaradás szerint $E_h = E_m$, innen a keresett sebesség: $v = \sqrt{3gl \cos \varphi_0}$. Ekkora függőleges sebességgel csapódik a létra közepe a földhöz.

Szabó Tibor (Kecskemét, Katona J. Gimn., IV. o.t.)

